

“मीठे बच्चे– तिमीले जीवन छँदै बेहदका बाबाको गोद लिएका छौ। उहाँको सन्तान बनेका छौ त्यसैले श्रीमतमा अवश्य चलनु पर्छ, हरेक निर्देशनलाई व्यवहारमा ल्याउनु पर्छ।”

प्रश्नः– सृष्टिको वानप्रस्थ अवस्था कहिले देखि सुरु हुन्छ र किन?

उत्तरः– जब शिवबाबा यस तनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, त्यसपछि सारा सृष्टिको वानप्रस्थ अवस्था सुरु हुन्छ किनकि बाबा सबैलाई वापस लिएर जानको लागि आउनु भएको छ। यतिबेला साना ठूला सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ। सबै प्यारो घर मुक्तिधाम फर्केर जानुपर्छ फेरि जीवन मुक्तिमा आउनु पर्छ। जब बाबा यस ब्रह्मा तनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, यिनको उमेर ६० वर्षको हुन्छ। यिनको पनि वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ।

गीतः– मरना तेरी गली में...

ओम् शान्ति। यो कसको गल्लीमा आएर मर्नु पर्ने हुन्छ? मनुष्यले चाहन्छन् हामी मुक्तिधाममा जाऔं। परमपिता परमात्मा शिवबाबाको विजय मालामा आऔं। बच्चाहरूलाई थाहा छ– मनुष्य मात्र जति पनि आत्माहरू छन्, ती वास्तवमा बाबाका गलाका हार हुन्। जसरी लौकिक पिताका रचना, लौकिक पिताका गलाका हार हुन्। बच्चाहरूले पितालाई, पिताले बच्चाहरूलाई याद गर्छन्। वास्तवमा जति पनि आत्माहरू छन्, ती सबैले याद गर्छन् परमपिता परमात्मा बाबालाई। ती हुन् हदका पिता, यहाँ हुनुहुन्छ बेहदका बाबा। हरेक मनुष्यले चाहन्छन्– हामीले मुक्ति प्राप्त गरौं किनकि निराकारको गलाको हार अर्थात् मुक्ति र विष्णुको गलाको हार अर्थात् जीवनमुक्ति। बाबाले मुक्ति र जीवनमुक्ति दिनुहुन्छ। बेहदका बाबाका बच्चा बन्यौ भने उहाँको गलाको हार हुन्छौ। लौकिक माता पिताका गलाका हार हुन् बच्चाहरू। ती माता-पिता स्वयं पनि कसैका बच्चा हुन्छन्। गायन गर्छन्– हजुर माता-पिता... जब हामी हजुरको गलाका हार बन्छौं, हामी सदा सुखी हुन्छौं। बेहदका बाबालाई याद गर्छन् तर उहाँको गलाको हार कसरी बन्न सकिन्छ, त्यो आशा हुन्छ। त्यो त जब त्रिमूर्ति शिवबाबा आउनुहुन्छ, आएर तीनैलाई रचना गर्नुहुन्छ– ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई, तब ब्रह्माद्वारा बेहदका बाबाको गलाको हार बन्न सकिन्छ। पहिला लौकिक माता-पिताको गलाको हार हुन्छौं। उनीहरूबाट जीवन छँदै मेरेर पारलौकिक बाबाको बनेपछि वर्सा मिल्छ। जसरी कुनै धनवानले गरिबको बच्चालाई गोद लिँदा धनवानलाई गोद लिन्छ, जीवन छँदै। ती गरिब पनि बाँच्न त बाँच्छन् नि। दुवै याद रहन्छ तिमीलाई पनि लौकिक र पारलौकिक दुवै सम्बन्ध याद छ। दुवै सँग मिलन हुन्छ। तिमीले पारलौकिक माता-पिताको गोद लिएका छौ, उहाँद्वारा धेरै सुख लिनको लागि। त्यो भयो हदको गोद, यो हो बेहदको गोद। जीवन छँदै गोद लिएका छौ। थाहा छ– उहाँको गोद लिएर हामीले देवी-देवता कुलमा धेरै सुख पाउँछौं। त्यसैले जुन माता-पिताका सन्तान बनेका छौ, उहाँलाई अवश्य याद गर्नुपर्छ। श्रीमत त गायन गरिएको छ नि। अहिले तिमी यथार्थमा उहाँको मतमा चलिरहेका छौ। यस्तो पनि होइन– सबै तुरुन्तै गोदमा लिइन्छ। बिस्तारै-बिस्तारै बन्छन्। अहिले देवी-देवता धर्मको स्थापना भइरहेको छ। वृक्ष बिस्तारै-बिस्तारै बढ्दै जान्छ। क्रिश्चियनहरूको पनि पहिला क्राइष्ट आउँछन्। फेरि १०-२०-५० हुँदै बढ्दै जान्छन्। यो वृक्ष यहाँ

सामुन्नेमा बढ्छ। क्राइष्ट जान्छन् फेरि पनि आएर अन्त्यमा सहभागी हुन्छन्। यहाँ त बेहदका बाबा हुनुहुन्छ। शिवबाबाको गलाको हार धेरै बन्छन् अनि फेरि विष्णुको गलाको हार बन्छन्। शिवबाबा त हुनुहुन्छ निराकार। ब्रह्माद्वारा मुख वंशावली रचना गर्नुहुन्छ। त्रिमूर्ति शिवको पनि अर्थ छ। त्रिमूर्ति ब्रह्माको अर्थ निस्कदैन। बाबाले सच्याइरहनु हुन्छ। गोलाको तल लेख्नु पर्छ— स्वदर्शन चक्र (नकि चर्खा) त्यस सरकारकोमा चर्खा लागेको छ। यहाँ स्वदर्शन चक्र छ। दिन प्रतिदिन करेक्शन भइरहन्छ।

बाबाले बुझाउनु भएको छ— सदैव त्रिमूर्ति शिवजयन्ती भन्नुपर्छ। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा वर्सा दिनुहुन्छ। शिवबाबा हुनुहुन्छ भने वर्सा पनि साथमा अवश्य हुनु पर्छ। त्यसैले यो विष्णु हो वर्सा। फेरि शंकरद्वारा विनाश गायन गरिएको छ, त्यसैले त्रिमूर्तिको चित्र छ मुख्य। त्रिमूर्ति चित्र चल्दै आएको छ। वहाँ पनि तिमीले राज्य गछौं, तख्तको पछाडि विष्णुको चित्र रहन्छ। यो प्रतीक जस्तै हो। यसको अर्थ मनुष्यलाई थाहा छैन। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु भएको छ, यो ज्ञान अहिले तिमीलाई मिलेको छ, देवताहरूलाई यो ज्ञान हुँदैन। तेस्रो नेत्र तिमी ब्राह्मणहरूको खुल्छ। बाबाले कति सहज सम्झाउनुहुन्छ, मनमनाभव। बाबा र वर्सालाई याद गर। ब्रह्मा मुख वंशावली हौ नि। तिमी ज्ञानगंगाहरू पनि ठहरियौ। तिमी हौ ज्ञानसागरबाट ब्रह्मा मुख कमलद्वारा निस्केका मुख वंशावली, ज्ञान कुमार, कुमारीहरू। त्यसैले तिमी हौ ज्ञान सागरका बच्चाहरू।

वास्तवमा सच्चा-सच्चा तीर्थ त यो हो। आत्माहरू र परमात्माको यो सच्चा संगम हो। ज्ञान सागर र ज्ञान गंगाहरू। यी बुझ्नुपर्ने धेरै गुप्त कुरा हुन्। मोटो बुद्धि भएकाले यी कुरा बुझ्न सक्दैनन्। उनीहरूको लागि फेरि सहज युक्ति छ— शिवबाबा र वर्सालाई याद गर— यिनीद्वारा। यो कुरा बुद्धिमा भयो भने खुशीको पारा चढ्छ। ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन हो नि। बेहदका बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। कृष्णले मनुष्यलाई पढाउँदैनन्। ज्ञानसागर कृष्णलाई भनिदैन। कृष्ण त्रिकालदर्शी थिएनन्। राजयोगको ज्ञान तिमी बुद्धिमा छ, जसबाट तिमीले प्रारब्ध पाउँछौ। त्यहाँ यस ज्ञानको आवश्यकता हुँदैन। आवश्यकता यहाँ छ। बाबा भन्नुहुन्छ कल्प-कल्प म आएर राजयोग सिकाउँछु। रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउँछु, यो चक्र कसरी घुम्छ। महिमा सारा संगमको हो, जब पतित-पावन बाबा आएर पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा लैजानुहुन्छ। पुरानो दुनियाँको विनाशको तयारी भइरहेको छ। देख्छौ आजकल दुनियाँमा के भइरहेको छ। आज बादशाह छ भोलि सैनिक रिसाए भने बादशाहलाई पनि कैदी बनाइदिन्छन्। कसैलाई मारिदिन्छन्। यस्ता धेरै मुद्दा परिरहन्छन्। आजकल कुनै कुरामा भर छैन। दुःख दुःख छ। आज कसैको बच्चा भयो, खुशी हुन्छन्। भोलि मर्न्यो भने दुःख। हो नै दुःखको दुनियाँ। अहिले बाबाले नयाँ सुखको दुनियाँको लायक बनाइरहनु भएको छ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— तिमी कति नालायक बनेका छौ। अब तिमी लायक बनेर स्वर्गको मालिक बन्न सक्छौ। तिमी नै देवी-देवता थियौ, अहिले असुर बनेका छौ। हिजो देवताहरूको महिमा गाउँथ्यौ, आफूलाई पापी नीच भन्ने गर्थ्यौ। भन्दछन्— हामी निर्गुणमा कुनै गुण छैन... वास्तवमा कसैमाथि दया गर्नु भएको हुनुपर्छ। यी देवताहरूलाई कसले गुणवान बनाउनुभयो, यो कुरा अहिले तिमीलाई थाहा छ। परमपिता परमात्मा

सिवाय कसैले देवता बनाउन सक्दैन। मनुष्य बिल्कुलै विकारी पतित बनेका छन्। बुढो भएपछि पनि विकार छोड्दैनन्। नत्र नियम छ ६० वर्ष पछि वानप्रस्थ लिनुपर्छ। पहिला यसै गर्थे। ६० वर्ष भित्र आफ्नो भारी उतारेर बच्चाहरूलाई दिन्थे। अहिले ६० वर्षको उमेरमा पनि बच्चा पैदा गरिरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यिनको ६० वर्षको उमेरमा धेरै जन्मको अन्त्यमा, जब यिनको वानप्रस्थ अवस्था भएपछि मैले प्रवेश गर्ने, अनि यिनले सबै कुरा छोडे। बाबा आएपछि सारा दुनियाँको लागि वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ किनकि सबै फर्केर जानुपर्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। सानो वा ठूलो कोही पनि रहँदैन।

बाबा आएर सबैलाई मीठो बनाउनुहुन्छ। मुक्ति-जीवनमुक्ति दुवै मीठो धाम हुन्। हिसाब-किताब चुक्ता पनि सबैको हुन्छ। सजाय खान समय लाग्दैन। जसरी काशी कलवट खाँदा पापबाट मुक्त हुन्छन्। फेरि नयाँ हिसाब सुरु हुन्छ। तर मुक्तिमा कोही पनि जाँदैन। उनीहरूले सम्झन्छन्— शिव माथि बलि चढेमा निर्वाणधाम गइन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— फर्केर कोही जान सक्दैन। पुनर्जन्म त सबैले लिनु पर्छ। पहिलो नम्बर आउनेले नै पूरा पुनर्जन्म लिन्छन्। अवश्य पछि आउनेले पनि लिन्छन्। तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ। सुरुदेखि तिमी पार्ट चल्छ। तिमी यो हो कल्याणकारी जन्म। यस जन्ममा अथवा यस धर्माऊ युगमा तिमी धर्मात्मा बन्छौ। ती सबै हुन् हदका कुरा। त्यो हो धर्माऊ महिना, धर्माऊ वर्ष, यो हो धर्माऊ युग। यो धर्म गर्ने जन्म ब्राह्मणहरूको एउटै छ। ब्राह्मण हुन् चोटी फेरि तिमी देवता बन्छौ। अहिले तिमीलाई थाहा छ— बाबाले हामीलाई गलाको हार बनाउनुहुन्छ। हामी आत्माहरू निराकारी दुनियाँमा रहन्छौं। बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ— तिमी जब अशरीरी थियौ, तब मेरो पासमा रहन्थ्यौ। अहिले तिमीले जानेका छौ— हामी पहिला सुरुमा सत्ययुगमा आउँछौं। त्यहाँ हुन्छ देवी-देवता धर्म। वहाँ पुरुषार्थ गर्ने आवश्यकता हुँदैन। पुरुषार्थ संगममा नै गरिन्छ। संगमयुग यो हो, जुन संगम हुन्छ, यसको अवधि गनिदैन। यस संगम युगको अवधि छ। धेरै छोटो युग हो। यस संगमयुगमा नै बाबा आएर दुनियाँलाई परिवर्तन गर्नुहुन्छ। बाँकी ती अरू युगमा केही हुँदैन। दुई कला कम भएपछि राज्य परिवर्तन हुन्छ। यो तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ, कसरी राज्य दिनुहुन्छ। संगमयुगमा बाबा आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ त्यसैले यस युगको अवधि बाबा आएपछि गनिन्छ। वास्तवमा उहाँ आउनु भएको छ, उहाँ नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। उहाँको मुख वंशावली, ज्ञान नदीहरू यी ब्रह्माकुमार, कुमारीहरू हुन्। यिनीहरूद्वारा नै ज्ञान मिल्छ। बाबाले भन्नु भएको छ— यस्तो कुनै चीज बनाऊ जुन बुझ्न सहज होस्। त्यसमा त्रिमूर्ति शिव जयन्ती लेख। बाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ तर बनाउनेवाला होशियार हुनु पर्छ। यस ज्ञान यज्ञमा विघ्न पनि किसिम-किसिमका पर्छन्, त्यसैले सेवा सुस्त हुन्छ। शिव जयन्ती आयो कि आयो। धेरै धुमधाम सँग मनाउनु पर्छ। दिल्लीमा त धेरै धुमधाम सँग हुन सक्छ। दुवैको लोगो (कोट अफ आर्म) देखाउनु पर्छ हामीले आफ्नो ईश्वरीय कुरा गछौं। बाबा हुनुहुन्छ नै कल्याणकारी। बच्चाहरूले पनि अरूको कल्याण गरिरहन्छन्। देखेर बाबा खुशी हुनुहुन्छ। भनिन्छ परिवर्तन आफैंबाट सुरु गर्नु पर्छ।

मित्र सम्बन्धीहरूलाई पनि सम्झाउनु पर्छ। नत्र गुनासो गर्छन्। प्वाइन्ट धेरै राम्रा मिल्छन्। चित्र पनि राम्रा छन्। माला पनि कति राम्रो छ। रुद्रमाला बनेर फेरि विष्णुको माला बन्छ।

तिमी ब्राह्मण हौ सच्चा-सच्चा गीता सुनाउनेवाला। सच्चा-सच्चा यात्राको रहस्य तिमीले बुझाउँछौ। यहाँ बसेर तिमी यादको यात्रामा रह्यौ भने पाप भस्म हुन्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्ने अरू कुनै उपाय छैन। योगको धेरै महिमा छ। मेहनत पनि यसैमा छ। धेरै तुफान आउँछन्। सहज पनि छ अनि मुश्किल पनि छ। तिम्रो योग तपस्याको पनि चित्र छन्। राजाईको पनि चित्र छ। राजयोगद्वारा तिमी देवता बन्छौ। तिमी राजऋषि हौ, उनीहरू हठयोग ऋषि हुन्। तिम्रो आफ्नै जटा छन्। अहिले हामी सबै बाबाको गलाका हार हौं, सबै भाइ-भाइ हौं। बाबाद्वारा वर्सा पनि मिल्छ। प्रजापिता ब्रह्माको पनि गायन छ। उहाँ निराकार पिता, यिनी साकार पिता। शंकरको लागि देखाउँछन्— आँखा खोले विनाश भयो। शंकरलाई पार्वती, गणेश आदि देखाएर गृहस्थी बनाइदिएका छन्। अन्धश्रद्धा धेरै छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई धनवान् बनाएको थिएँ। तिमीले मन्दिर बनाएर, शास्त्र बनाएर, दान गरेर फाल्नु खर्च गर्दा-गर्दा दुर्गति पायौ। यो पनि ड्रामामा निश्चित थियो, तब त बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। बाबाले तिमीलाई त्रिकालदर्शी बनाउनुहुन्छ। तीनै कालको ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यो धर्माऊ युग हो। यतिबेला धर्मात्मा बन्नुपर्छ। सबैको कल्याण गर्नु छ। मुक्ति र जीवनमुक्तिमा जाने मार्ग बताउनु छ।
- २) हाम्रो यो ईश्वरीय विद्यार्थी जीवन हो। बेहदका बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ— यसै खुशीमा रहने गर।

वरदानः— शिक्षक बन्नुको साथै दयाको भावनाद्वारा क्षमा गर्ने मास्टर दयाको सागर भव

सबैको आशीर्वाद लिनको लागि शिक्षक बन्नुको साथ-साथै मास्टर दयाको सागर बन। दयालु बनेर क्षमा गर्नु भन्ने क्षमा गर्नु नै शिक्षा हुन्छ। केवल शिक्षक बन्नु छैन, क्षमा गर्नु छ। यस संस्कारद्वारा नै सबैलाई आशीर्वाद दिन सकिन्छ। अहिलेदेखि आशीर्वाद दिने संस्कार पक्का बनायौ भने तिम्रो जड चित्रद्वारा पनि आशीर्वाद लिइरहने छन्। यसको लागि हर कदम श्रीमतमा चलेर आशीर्वादको खजाना भरपुर गर।

स्लोगनः— जसको झोली परमात्म आशीर्वादले भरिपूर्ण छ, उसको पासमा माया आउन सक्दैन।